

[Christmas Møller.]

Og naar det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at vi kan optage nye Grundlovsforhandlinger, naar denne Lov falder, ja, saa maa man jo nok have Lov til at spørge det ærede Medlem, saaledes som min Parti-fælle det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft adskillige Gange har gjort det: Ja, men har Venstre da Tid til at optage Grundlovsforhandlinger, hvis Folkeafstemningen ikke lykkes? Vi troede jo, at et af de væsentligste Argumenter var dette, at man skulde beskæftige sig med andre Ting, og saa kommer Venstre her og siger: Men vi er parate til Grundlovsforhandlinger, hvis Folkeafstemningen ikke lykkes. Kan man ikke se, hvor fuldkommen ulogisk en Politik det er?

Rigsdagsmæssigt er Sagen afgjort, det er Folkeafstemningen, det drejer sig om, og enhver ved, at der til denne Folkeafstemning er knyttet Bestemmelser og Betingelser, som kan gøre det vanskeligt nok — hvilken Sag det end drejer sig om næsten, hvad enten der er Enighed eller der er Uenighed med et enkelt Parti, og hvis det benytter sig af Passivitetens Rolle — at naa de 45 pCt. Folkeafstemningen i 1920 er jo et tydeligt Vidnesbyrd derom. Jeg ønsker, at der skal gøres, hvad gøres kan, for at denne Grundlov bliver til Lov, fordi jeg har Ret til at sige — og det skal være de Bemærkninger, hvormed mit Parti og jeg lader den nye Grundlov indanke for Vælgernes Domstol for sidste Gang —: Jeg forstaaer godt, som Grundlovspolitikken nu engang har formet sig her i Landet, at der for alle har kunnet være Vanskeligheder forbundet med at forstaa det rimelige i at sætte Spørgsmaalet frem, som det er sket, og enhver ved jo ogsaa, at der har været og den Dag i Dag er Medlemmer af min Gruppe, som har en anden Anskuelse, vel først og fremmest om selve Fremgangsmaaden, end det store Flertal og jeg har. Men jeg vil gerne her til Afslutning i det høje Folketing give Grundlovsforslaget med paa Vejen dette, som nøgternt og enkelt er Forskellen mellem den gældende Grundlov og den nye Grundlov:

Den gældende Grundlov har Bestemmelsen om Monarkiet, om Statsmyndighedernes Tredeling; det er ordret gaaet over i den nye Grundlov. Medens det fik ringe Flertal ved Genforeningens Grundlovsændring, har det i Dag overvældende Tilslutning i hele det danske Folk.

Den gamle Grundlov har to Vælgerkorps med 149 Folketingsmænd valgt af Folketingsvælgerne, 19 Landstingsmænd valgt af 76 Landstingsmænd og 56 Landstingsmænd valgt af 3000—4000 Valgmænd.

Den nye Grundlov har 209 Rigsdagsmænd, valgt direkte af Rigsdagsvælgerne, de 175 ude i Kredsene, de 34 af Landets Vælgere under eet. Den gamle Grundlov betyder, at Valgret til begge Rigsdagens Ting har Vælgerne først, naar de bliver 35 Aar, og mange skal over de 40, før det naas. Valgret efter den nye Grundlov har alle Vælgere til begge Rigsdagens Ting med 23 Aars Valgretsalders som i Norge og i Sverige og en Gennemsnitsvalgretsalders paa 25.

Den gamle Grundlovs Idé er Kompromis mellem de to Ting med den stadige Forringelse af Landstingets Indflydelse. Den nye Grundlovs Idé er ingen Deling af Magt og Ansvar, Regeringens Handlekraft umiddelbart afhængig af Rigsdagens Tillid, Landstingets saglige Indflydelse sikret paa den Maade, som er angivet. Den gamle Grundlov: et Rigsdagsarbejde uden Plan og System med slet Arbejdsdeling mellem de to Ting og ujævn Behandling af Sagerne. Den nye Grundlov: Kortere Rigsdagssamling, bedre Forberedelse af Sagerne, Tilrettelæggelse af Rigsdagsarbejdet med Plan og Effektivitet for Øje. Den gamle Grundlov: Ingen Adgang til i nogen Sag at afæske Folket dets Mening imod Flertallets Vilje. Den nye Grundlov: Folkeafstemning, naar enten to Femtedele af Rigsdagens Medlemmer forlanger det, eller en Trediedel og 15 pCt. af Vælgerne kræver det. Den gamle Grundlov: Ingen faktisk og virkelig Behandling af de Andragender, der indgives til Rigsdagen. Den nye Grundlov: Mulighed for at skabe en Institution til Beskyttelse og Værn for Borgere, der henvender sig til Landets lovgivende Forsamling for at afæske den Mening om Klager, de har at stille. Den gamle Grundlov: En Bestemmelse om Folkekirken, som er uden ethvert Indhold. Den nye Grundlov: Bestemmelser, om hvilke ingen vil nægte, at de betyder indre og ydre Forholds Værn og Beskyttelse over for Flertalsvælde.

Ejendomsretsbeskyttelsen: Den gamle Grundlovs Bestemmelser uændret overført i den nye, alene tilsat en Bestemmelse, som er en yderligere Underbygning og Understøttelse af Beskyttelsen af Ejeren. Den gamle Grundlovs Tilsagn til Borgerne om lige og fri Adgang til Erhverv gaar uændret over i den nye Grundlov. Den gamle Grundlovs Beskyttelse af Borgernes Religionsfrihed, politiske Frihed, Forsamlings- og Foreningstrihed gaar ikke blot uændret over i den nye Grundlov, men — i Tider som dem, vi lever i — med særlig Styrke understøttet paa den Maade, at det danske Folk spørges, om ikke et overvældende Flertal vil sige,